

BEYAZIN YEŞİLE DÖNÜŞÜM RAKSI

Şubatın son günleri. Baharın nefesinin uzaktan kulağımıza ulaşmaya başladığı an. Müjdeyi haber veren güneşin ışın demetinin semadaki görünen raksı. Düşecek ve toprakla vuslat yaşayacak olan rahmet damlalarının yolunu açma. Eriyen karların kenarlarından sessizce menziline akan su arklarının şırıltılı sesi. Gelecek bereket misafirlerini karşılamaya hazır olduğunu ilan eden yürek toprağının dinlendirici mırıltıları. Ve ıraktaki nidaya sessiz seslenişleri. Zirvelerde karların erimeye başlaması, erimenin olduğu alanda incecik derelerin oluşması, şırıltının musikisinde renk renk çiğdemlerin açması, düşecek olan cemrelerin müjdecisi olsa gerek.

Toprağın sertliğini gidermiş eriyen kar kristalleri. Kabartarak hilm elbisesini giydirmiş düşen yağmur damlaları. Kardelenler beyaz çiçekleriyle ' ben buradayım ' derken, çiğdemler, toprağın derinliklerinde yol hazırlıklarını yapmaya başlamış bile.

Türabın yüzünde boy göstererek, karanlıktan aydınlığa, gündüz şemse, gece mehtaba kavuşacak olmanın rahatlığında ve mutluluk keyfinde. Çimen ve dostları, önceden otağlarını kurup, dostlarıyla beraber insin gözlerine şifa sunmanın hazzını hep birlikte yaşamak derdinde.

İlk muştuyu kardelenler vermişti. Beyazın içinde beyaz. İnsanı titreten soğuk anlar, onların varlık kaynağıydı. Boynu bükük halleri ile kimleri temsil ediyorlardı. Bilemiyoruz ki...

Karların erimesi, yağmurların şenlendirmesi, güneş ışınlarının gün yüzüne çıkararak misafir olması, toprağın kendine gelmesini sağlamış, yeniden diriliş yolculuğuna hazırlamıştı. Uyanan toprak kabuk değiştirir gibi kalın kış elbiselerini rafa kaldırmış ve yepyeni libaslarını giyerek büyük şenliğe hazır olduğunu haber veriyordu.

Kıştan bahara geçiş döneminde hep telaşlı ama mutlu olurum. Şehir ve metropollerin merkezinde baharın gelişinin ayak seslerini duymak pek mümkün değildi. Şehri çevreleyerek kuşatan tepe ve dağlar müstesna. Köylerimizde hissederek yaşamak daha kolay ve mümkün.

Anılarımızın dünyasına daldığımızda; çocukluğumuzun köylerinde baharın gelişini kutlardık. Mahalledeki evlerden topladığımız yumurtaları, kuru soğan kabuklarıyla kaynatarak boyamamız, bazlamanın arasına soğan ve yumurtayı doğrayarak dürüm yapıp yememiz, harman yerinde çeşitli oyunlar oynamamız, yorgunluktan akşam hemen uykuya dost olmamız hep mazide kaldı artık. Çocuklarımız ve torunlarımız bunlardan bihaber. Ki günümüzde, kentlerimizde, anılardaki aktiviteleri uygulayacak zaman ve mekan yok. Çünkü her şeyimizi genellikle sanal yaşadığımızı düşünenlerdenim.

Bahar bir yenilenmedir. Yeniden diriliştir. Kişinin kendisini kendisinde bulmasıdır. Kim olduğunu ve niçin var olduğunu kavramasıdır. İnsanın kendi öz aynasına bakmasıdır. Görünen noksanlıkları tamamlama ve hataları giderme gayretidir. Yeni filizler için tüm hazırlıkların tamamlanmasıdır. Kışın rehavetinden ve uykusundan uyanmadır. Yüreğe düşen cemrelerin umut vermesidir. Özlemle gurbette beklenene vuslattır. Yüreğin, kalbin, zihnin, sadrın kendini bilmesi ve sorgulamasıdır bahar.

Bahar; sabırdır, şükürdür, duadır. Bilmedir, kavramadır, idrak etmektir. Analiz yapmadır, çözmedir ve sonuca ulaşmadır.

Her yer cıvıl cıvıl, kıpır kıpır. Tabiat uyanıyor ve ürünlerini sergilemeye hazırlanıyor. Dilerim ki ruhlarımız, yüreklerimiz de kıpır kıpır olur. Yaşamın tüm sıkıntıları, dertleri olumsuzluktan olumluya döner. Baharın bütün güzellikleri ve bereketi tüm insanlığın üzerine rahmet damlaları gibi yağar ve kuşatır. Ki dünyadaki kan ve gözyaşı diner, silinip gider bir daha dönmemecesine. İbret ve ders almak için hatıra filmimizde kare olarak kalır. Bir

daha gün yüzüne çıkmaz.

Yrek kapı ve pencerelerimizi açalım. Baharın diriltici, dinlendirici, ferahlatıcı, düşündürücü, güzellik ve huzur içeren havasını yüreklerimize dolduralım. İnsan yalnız yaşayamayacağına göre, toplumumuzun bütün fertleriyle, birtakım ayırımlar yapmadan, baharın coşkusunu beraberce yaşamayı n gaye edinelim. Ki mutluluk muştusunun meltem esintileri, bizim diyarımızda esenlik tılsımlarını üzerimize yağdırsın.

Bahar, baharımız olsun.